

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 22. ožujka PETA KORIZMENA NEDJELJA GLUHA Lea Rimska	8.00	Na nakanu za ob. Šprem; Za duše u čistilištu
	9.30	† iz ob. Poljak i Majić; Na nakanu za Ljubicu i Dražena
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Častimir Grbavac; † Mirko, Iva, Tomislav Ljubičić
PONEDJELJAK, 23. ožujka Vjeran, Dražen	18.30	† iz ob. Škeva; † Elvira Cerjan
UTORAK, 24. ožujka Katarina Švedska	18.30	† Mila Lončar; † Vlado Lukačević; † Karlo Zelenika; † Krunoslav Frey i † iz ob.; † Marija i Ante Šikić; † Vjekoslav i † iz ob. Ljubić; † Josip i Ana Horvat i † iz ob. Mirka Grbavca; U zahvalu; † Vinka, Drago i Franci Vončina; † iz ob. Krišto i Pere Šola; Na čast padre Pia; Zahvala za primljene milosti na hodočašću
SRIJEDA, 25. ožujka NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO BLAGOVIJEST	18.30	† Ivan i Boris Draginić; Za zdravje i mir u obitelji
ČETVRTAK, 26. ožujka Emanuela	18.30	† Mladen Horvat; † Ivo Jovanović
PETAK, 27. ožujka Lada, Lidija	18.30	† Ante Uzelac; † Anuška i Boris Feldman i Ivo Banac; Za dobročinitelje, volontere i korisnike župnoga Caritasa
SUBOTA, 28. ožujka Sonja, Renata	18.30	† Iva i † iz ob. Šteko; † Ante Kaleb
NEDJELJA, 29. ožujka NEDJELJA MUKE GOSPODNE CVJETNICA Jona, Eustazije	8.00	† iz ob. Čuić; Za duše u čistilištu
	10.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	U zahvalu; † Ivan, Iva, Mate Vidović i † iz ob.

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnog ureda: od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

NEDJELJOM, BLAGDANIMA I DRŽAVNIM PRAZNICIMA ured ne radi.

Za potrebe crkve (župe)

IBAN: HR2023400091110129755

Za potrebe župnog Caritasa

IBAN: HR0823400091511245341

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo Župe sv. Terezije od Djeteta Isusa

Miramarska 92, Zagreb

1156. God. XXVIII. 22. ožujka 2026.

ZAŠTO JE PUSTIO DA LAZAR UMRE?

... Poput Marije i Marte, i mi bismo najradije upitali Isusa zašto je pustio Lazara da umre, zašto je pustio da toliki naši mili i dragi umru? Možda bismo Mu čak spočitnuli zašto ih nije spasio da ne umru ako ih voli i ako je svemoćan? Mnogo puta razne tragedije i smrt voljenih osoba stavljaju na ispit našu vjeru. Mnogo puta vjernik taj ispit ne položi i nastavlja živjeti sa gorkim okusom u duši...

To je ona strana istine koju mi znamo jer je proživljavamo. Što bi rekao na to Isus? Pogledajmo današnje Evanđelje! On nije ni pokušao spriječiti Lazarovu smrt – nek' biološki proces ide prema svojim zakonima. On ne želi uvijek spriječiti ovaj oblik života svoga prijatelja. Time nam daje poruku da ovaj život ne može postati vječan. On jednostavno računa s tim da ova vrsta života mora prije ili kasnije doći svome kraju, pa makar to bilo bolno, makar zaplakao za Lazarom...

Imajući to pred očima, tim je čudnije što toliki vjernici pokušavaju u nedogled produžavati ovaj život, pokušavaju ga olakšavati zovući Boga da u njihovu životu intervenira čudesima; pokušavaju napraviti raj tamo gdje on ne može nići.

Dok je još s učenicima razgovarao kako će poći k Lazaru, vidljivo je da se oni boje smrti – *tražili su da Te kamenuju i Ti sad opet ideš tamo? hajdemo da i mi umremo s njim!* Njima je ovaj život sve, kao i mnogima od nas. Zato ih pomisao na smrt odmah paralizira. Smrt kao takva izaziva enorman strah pred kojim uzmiče sve drugo.

Ne može se biti Isusov učenik i bojati se smrti! Biti učenik znači prihvaćati gubitak svog života, darivati ga s ljubavlju – posaditi ga kao sjeme u tamu zemlje dok jednog dana ne donese višestruk urod. *Tko izgubi svoj život poradi mene, taj će ga naći!*

Isus im zato kaže: *Lazar spava*. Za Isusa biološka smrt nije kraj, nije katastrofa iza koje više nema ništa. Naprotiv, ona je spavanje, san iza kojeg slijedi novo buđenje i novi dan. U ono vrijeme su smatrali da prva tri dana čovjek još nije potpuno mrtav, ali 4. jeste. *Za Isusa Lazar spava* pa makar je već i 4. dan u grobu.

Marta vjeruje da će Lazar *uskrснути o uskrснуću u posljednji dan*. Tako mnogi vjernici i dan danas razmišljaju. Međutim, to nije utjeha nikome. Zašto bi Bog najprije dopustio da netko umre pa ga poslije ponovno oživio? Čemu dugo čekanje? Zašto trebam biti tako dugo konzerviran?

Isus zato kaže Marti: tko u mene vjeruje, ne umire! Kako ne umire kad vidimo da ga više nema? Nestaje u tami zemlje...

Cijeli naš život obilježen je stalnim izlaženjem i ulaženjem u ono bolje. Kad smo dovoljno narasli u utrobi majke i postane nam tjesno, izlazimo van. Živeći ovdje vani, kad nam ne odgovara jedna situacija, izlazimo iz nje i tražimo bolju i tako cijeli život. S njim nikad nismo zadovoljni, stalno nam nešto nedostaje i tražimo „bolji život“.

Zamislimo dva blizanca u majčinoj utrobi. Tamo žive, lijepo im je. I jednog dan jedan ode i ostavi ovog drugog. On počinje tugovati jer misli da je ovaj nestao, propao – da za njega više nema života jer ne zna da vani postoji još jedan svijet u kojem se može kretati, rasti, upoznavati druge, putovati, ženiti se, gledati biljke i životinje... On ne zna kamo je otišao njegov brat... Ne dolazi kazati mu kako je tamo vani! Sve dok ne izađe i on, neće moći shvatiti da je njegov brat napustio uski prostor u kojem je do tada bio i da je ušao u jedan širi svijet koji je pun njima do tada nezamislivih mogućnosti.

Isus govori Marti da Njegov učenik ne ulazi u smrt nego u jedan drugačiji život, u drugi svijet – Božji svijet u kojem nema ovdašnjih ograničenja, patnje i smrti. Što je tamo, *oko nije vidjelo ni uho čulo...* (1Kor 2,9).

Zato Isusov učenik ne može prema smrti imati isti stav kao i drugi ljudi. Za njega smrt nije otići iz ovog života nego u njemu zauvijek ostati, biti na ovakav život osuđen za cijelu vječnost. Jedan od temelja neusporedive vedrine prvih kršćana bila je njihova živa vjera u taj drugi život i stoga su dan smrti smatrali pravim rođendanom – tek se tog dana čovjek rađa na pravi život!

Sigurno, svaki rastanak pa i ovaj boli, međutim ne boli jednako. Čak i grčki original Evandjelja pravi razliku: na jedan način plaču Marta, Marija, i Lazarovi prijatelji a na drugačiji način za Lazarovim odlaskom tuguje Isus. Kad ga je Isus povratio u život, pokazalo se tko poznaje tajnu života i smrti.

Maknite kamen, kazao je Isus okupljenima koji su na krivi način tugovali i plakali bez nade. I nama danas kaže: maknite kamen kojim ste zapriječili put vjeri, maknite kamen kojim gušite nadu u život – maknite kamen da bi vas mogla prožeti ljubav. Ona je ono sjeme novog, vječnog života. Ako nas vodi kroz kroz život, makar nas uvela i u tamu smrti – postat će sjeme novog života.

Prvi su kršćani, oslobođeni od straha pred smrću, bili slobodni i od straha pred bilo čime u životu. Mogli su u životu više uživati nego netko tko se boji svega i na svakom koraku vidi prijetnju. A ipak, ta sloboda nije ih navela da manje cijene i čuvaju život. Naprotiv! Upravo iz zapisa koje su nam ostavili vidi se njihov nesavladivi optimizam i nedostižna vedrina kojom su se radovali ovom životu, unapređivali ga i išli prema onom budućem.

Mi često radimo potpuno suprotno. Ne usuđujemo se dovoljno vjerovati, nadati i ljubiti tako da na koncu gušimo i ovaj život koji je mnogima nažalost jedini.

Zato, maknimo kamen. Maknimo sve što naš dijeli od života i od njegove punine!

prof. dr. vlč. Ivica Čatić <https://www.vjeraidjela.com/5-nedjelja-korizme/>

GLUHA NEDJELJA

Postoje neki liturgijski propisi i običaji kojima, možda, i ne razumijemo smisao. Tako je u starom misalu bilo propisano da se na Petu nedjelju korizme (Gluhu nedjelju) zastiru križevi i slike, a u važećem je misalu to ostavljeno kao mogućnost...

Prekrivanje križeva i slika potječe od srednjovjekovnog običaja germanskog podrijetla da se u korizmi između oltara i vjernika razapne veliko platno, tako da vjernici ne mogu vidjeti oltar. O tomu postoje dva tumačenja: ljudi u ono vrijeme nisu imali kalendare, pa im je to bio znak duboke korizme. Platno je označavalo hramsku zavjesu i micalo se na Veliku srijedu na riječi evandjelja: „I zavjesa se hramska razdrije po sredini.“ Drugo, vjerojatnije tumačenje, govori kako je taj običaj vezan uz kanonsku pokoru, jer su pokornici bili isključeni iz euharistijske službe. Kasnije, u srednjem vijeku, kada njih više nije bilo, svi su vjernici bili smatrani pokornicima. Kako je oltar bio zaklonjen platnom, svi su oni tako na simboličan način bili isključeni iz euharistije. Poslije je to svedeno samo na zastiranje križeva i slika, a ne cijelog svetišta...

Boja platna uvijek je bila ljubičasta, jer je to korizmena boja. Kao što se uočava, zastiranje slika i križeva izgubilo je svoju prvotnu nakanu. Međutim, i danas može biti vrijedno i znakovito zadržati ovaj običaj, koji ipak daje određenu „dramatičnost“ i ozbiljnost vremenu duboke korizme.

prof. dr. vlč. Zvonko Pažin <https://hkm.hr/vjera/peta-korizmena-nedjelja-ili-gluha-nedjelja/>

BLAGOVIJEST

Svetkovina Navještenja Gospodinova ili Blagovijest slavi se 25. ožujka, devet mjeseci prije Božića, te samim time označava da je riječ o Isusovu začecu, koje se zbilo po Duhu Svetomu. Kako je riječ o blagdanu koji uglavnom pada u korizmeno vrijeme, ponekad se dogodi da na taj nadnevak Crkva slavi neki drugi važniji dan, pa se zbog toga Navještenje Gospodinovo prebacuje na prvi slobodan dan.

Naziv *Navještenje Gospodinovo* upućuje na događaj zapisan u Evanđelju, dok je naziv *Blagovijest* staroslavenskoga podrijetla i označava *dobru, blagu vijest*, odnosno onu radosnu vijest koju je anđeo uputio Mariji da će začeti i roditi sina.

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati do rujna 2026. godine.
2. Nastavljamo s KORIZMENIM UTORCIMA susret relikvijama sv. Terezije od Djeteta Isusa i njenih sv. roditelja Ljudevita i Zelijske Martin, za koje se pripravljamo uoči **pohoda našoj Župi - 8. svibnja 2026. od 9 do 13 sati**. Peti je takav utorak pripreme 24. ožujka „Mali put“ - prihvaćanje vlastite malenosti, ne kao ograničenja, nego kao mjesta susreta s milosrdnim Bogom; molimo za milost praštanja. Molitva časoslova i pobožnost započinje u 17.50 sati, a predvodit će je naše sestre. Sveta ispovijed je u 18.00, sv. misa u 18.30; Plakat je na oglasnoj ploči;
3. Pokornička dimenzija korizme posebno se očituje u pobožnosti Križnog puta kojim se želimo pridružiti Kristu patniku. Ovdje u crkvi molimo Križni put svakog petka u 17.50 sati;
4. Euharistijsko klanjanje bit će u četvrtak, 26. ožujka nakon sv. mise;
5. U Župnome uredu možete prijaviti svoje bolesne i nemoćne za sakrament sv. ispovijedi;
6. Caritas naše župe organizira akciju „KOŠARICA LJUBAVI“. Uvidom u potrebe naših župljana i uzevši u obzir njihovu situaciju, prikupljat ćemo hranu, higijenske potrepštine i potrepštine za domaćinstvo. Ako je nekome nezgodno kupovati namirnice, kutija Caritasa bit će kod oglasne ploče te ćete moći dati novčana sredstva. Akcija traje od nedjelje 15. ožujka do 31. ožujka 2026. Namirnice možete staviti u kutiju kod oglasne ploče. Akcijom želimo pomoći svojim najpotrebitijim župljanima;
7. Preduskrbna sveta ispovijed u našoj župi bit će u petak, 27. ožujka od 19.15 do 20 sati;
8. Sljedeće nedjelje, na Cvjetnicu, 29. ožujka poslije svake sv. mise bit će otvorena prodaja kolača. Oni koji znaju, neka ih naprave za tu svrhu. Kolače možete donijeti u našu crkvu u subotu, 28. ožujka od 18.00 do 18.30 sati i nakon sv. mise do 19.30 sati. Sav prihod namijenjen je djelovanju našega Caritasa;
9. Na Cvjetnicu, Nedjelju Muke Gospodnje, 29. ožujka, sv. mise su u 8.00, 10.00 i 18.30 sati s blagoslovom maslinovih grančica. Grančice možete nabaviti ispred crkve. Sav prilog ide najpotrebitijima u našoj župi; Ako bude lijepo vrijeme, sv. misa u 10 sati biti će u župnom dvorištu;
10. Krizmanici imaju katehezu, zajedno obje grupe u utorak u 19.15 sati;
11. Zahvaljujemo svima vama koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755;
12. Uzmite ponuđeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil i naš župni listić Trnjanska ruža.